

ANTAL VERONIKA SZENTTÉ AVATÁSÁNAK ELJÁRÁSA
AZ IFJÚ ANTAL VERONIKA ÉLETTÖRTÉNETE

„Az a mennyei Atyám akarata, hogy szentek legyetek”

Antal Veronika 1935. december 7.-én született a Botesti (Botfalva) községhez tartozó Nisiporestiben. Szülei, György és Éva egyszerű, de istenfélő földműves emberek voltak, akiket Isten négy gyerekkel áldott meg, akik közül Veronika az első. Másnap, december 8-án, Szűz Mária Szeplőtelen Fogantatásának ünnepén a kor szokásának eleget téve a Háláucesti-i római katolikus templomba viszik, ahol a plébános, P. Felix Rafaelli megkereszteli a Veronika nevet adva neki, édesapja fiatalon elhunyt hugára emlékezve.

A kis Veronika alig kezd beszélni, édesanyja, de főleg nagymamája Zarafina a kislányt, korának megfelelő imádságokra tanítja. Rokonai és ismerősei vallomása szerint Veronika kemény alkatú, kedves, intelligens és tisztelettudó. Szívesen játszik a szomszéd gyerekekkel, de amikor a harangokat hallja, a nagymamával és a játszótársakkal a templomba siet.

Hét éves volt, amikor beiratják az iskolába, ahol olvasni és írni tanul. Később kedvenc tantárgyai a történelem, a földrajz de az irodalom titkait is kutatja. Semmi különleges jelet nem lehet még észrevenni a kis Veronikán, kivéve az Eukarisztia, Jézus, és a Szűzanya iránti végtelen szeretetet és tiszteletet.

Az első négy osztály elvégzése után már tevékenykedik a családi életben segítve a szüleinek a házkörüli munka elvégzésében, adottsága szerint. Elsajátítja édesanyjától a fonálkészítést és a ruhahímzést. Kiveszi részét a mezei munkából a többi családtaggal együtt.

Tizenhat évesen felvételét kéri a templom énekkarába, és a Szent Maximilián Mária Kolbe által létrehozott Szűz Mária Lovagjai (Militia Immaculatae) közé, amelynek tagja P. Pall M. József atya is, aki Veronika honfitársa.

Veronika, már bizonyos felnőttkort elérve komolyan gondolkozik a jövőjét tervezgetve. Istennek akarja szentelni életét. Felvételét kéri a faluban működő Assisi Szent Ferenc Missziós Nővéreinek Kongregációjába. Felvételt nem nyer, mert a szerzetesnővéreket elviszik, int minden szerzetest, és a rendházaikat bezáratja a kommunista diktatura.

„Rendházon kívül élő szerzetesnővér”

Veronika szívében egy vágy égett, melyért mindent megtett: Istennek szolgálni. Nem szűnt meg imádkozni azért, hogy a JóIsten mutassa meg neki, mily módon szolgálhatja Őt. Hivatását szem előtt tartva, lelkiatyja P. Donea Alajos tanácsára felvételét kéri Szent Ferenc Harmad Rendjébe (Világi Harmad Rend, terciáriusok), és tisztasági magánfogadalmat tesz. Ahhoz, hogy a lelki élettel előbbre haladjon és minéljobban átadhassa magát Istennek, a

szülői ház mellé kis cellát épített, melyben a lelkiélet uralkodik. Minden nap résztvesz a Szentmisén. Mivel a faluban nincs állandó pap, mert a község a háláucesti-i plébániához tartozik, Veronika nyolc kilométer távolságot tesz meg falusfeleivel hetente többször is, hogy a Szentmisén résztvehessen. A Szentáldozás ad erőt neki az élet küzdelmeiben és a lelki életben történő előrehaladásban. Gyakran beszél barátnőinek a lelki életről, a szentségekről, mindent megtéve célja érdekében. A szentmisén való részvételén kívül mindig gondja van, hogy az Oltáriszentség ne maradjon magára a templomban. Gyakran vesz részt szentségimádáson, a rózsza füzér közös imádkozásán, mégha a legközelebbi templomba is kell elmennie. Tudja, hogy az Egyháznak nagy szüksége van az imára.

Az Isten iránti szeretetet és az imát konkrétan megéli, és felebaráti szeretetre váltja. Mindekinek megbocsájt, a betegeket és az elmagányosodott időseket gyakran látogatja, a gyerekeket imádkozni tanítja és dédelgeti.

Telnek az évek, és hite egyre jobban erősödik, mert nem sokára eljön az idő, amikor a krisztusi hűséget vérével pecsételi meg.

Augusztus huszonharmadikán este Háláucesti-be megy ifjú barátnőivel, mert másnap a bérmálás szentségének kiszolgáltatása lesz. Másnap résztvesz a Szentmisén, amelyen Nagyméltóságú Petru Plesca püspök atya kiszolgáltatja a bérmálás szentségét. Egy barátnője elmodása szerint Veronika szomorú volt a szentmisén, mintha előérzete lett volna a bekövetkező dolgokról.

A Szentmise után rendszeresen segítette a sekrestyei munka elvégzésében, ami ilyen nagy ünnep alkalmával adódik. Az egyik háláucesti-i barátnője meghívta ebédre, elfogadta a meghívást. A falusfelei hazafele indultak, Veronika pedig elbeszélget a vendéglátó családdal, de megigéri barátnőinek, hogy nemsokára utoléri őket az úton.

Az idő eljárt már, Veronika elbúcsúzott vendéglátóitól és hazafelé indult. Útközben a rózsza füzért hangosan imádkozta, és szaporán lépdelt az úton Isten oltalmát kérte. Útközben egy ifjúval találkozik, akinek Mocanu Pavel volt a neve. A fiatalember szemérmetlen dolgokról beszél, és testi szerelmi kapcsolatot ajánlott a lánynak. Veronika visszautasítja az ajánlatot a tisztasági fogadalomra hivatkozva. A vágytól fűtött ifjú a kukoricamezőre hurcolja Veronikát az úgynevezett „Vangheaua” kútja mellé, és erőszakot akart elkövetni rajta. Veronika teljes erejéből ellenállt az ifjúnak. Amikor az ifjú látta sikertelenségét, elővett egy kést és negyvenkét szúrással kioltja Veronika életét. Másnap hajnalban a mezei munkára siető falus felei találtak rá testére. Arccal a föld felé, jobb kezében a rózsza füzérrel, egyetlen fegyverével, amit használhatott, találták meg. A gyilkosba annyi becsület volt, hogy kóréből

keresztet font, és azt tette Veronika testére. Ilyen mártirhalál lett osztályrésze Veronikának, aki a Boldogságos Szüz ünnepén született, és az ima volt a fegyvere a tisztaság megvédésére.

A Rendőrség megérkezése után Veronika testét a szülői házba szállították, ahol az egyik vizsgáló orvos kijelenti „Boldog az asszony, aki a világra hozott, mert tisztaságban jöttél a világra, és szűzen is távozol a világból”. E kijelentés azt bizoyítja, hogy a gyilkosa nem érte el erőszakos célját.

Veronika halálának híre hamar elterjedt nemcsak a szülőfalujában, hanem a környékén is. A temetés napján, ami augusztus 27.-én volt, a környékbeli falvakból is részt vettek a hívek, akik ismerték, de azok is akik csak hallottak az esetről. Nisiporesti-ben temették el testét.

„ Szent Veronika”

Mindenki, aki ismerte Veronikát és életét, ma szentként tiszteli.

Mindjárt Veronika halála után, aki őt ismerte hősie halálát emlegette, és azt mondták: „Szentül élt és szentként halt meg”. Halála óta akár gazdag, akár szegény, ifjak és öregek látogatják Veronika sírját, és közbenjárását kérik minden szükségben. Sokan tapasztalják Isten segítségét, melyet szolgálója Veronika által oszt a hiveknek.

A Veronika szentségi híre egyre jobban terjedt úgy a faluban, mint az egész környéken is. Csodás halálának és tisztaságának hírére 1980 – ban, P. Demeter Antal atya, aki a közeli falu plébánosa volt (Bárticest-i), a rokonok és falusfelektől kihallgatás által több adatot összegyűjtött. Ezen adatok között vallomást tettek azok a személyek is, akik Veronika közbenjárására meggyógyultak, vagy más csodás segítségét megtapasztalták.

Az Úr 2003. évében a hívek és a szentté avatási posztulátor, P. Patrascu Damián kérelmére a iasi-i megyésfőpásztor, Nagyméltóságú Petru Gherghel megengedte, hogy a hívek hivatalosan is megismerve Veronika erényes és példaadó életét, és testi-lelki tisztaságát, kérjék Isten szolgája, Veronika közbenjárását minden ügyükben.

2003. november 25.-én a nisiporesti-i „Szűz Mária Mennybevétele” templomban több ezer hívő, valamint számos pap jelenlétében a szentté avatási per hivatalosan megkezdődött.

Azóta is az Egyház által kievezett törvényes személyek, akiknek ez ügyben feladatuk a kihallgatás, több tanút meghallgattak, köztük a megtért gyilkost is.

A kihallgatások november 11.-n befejeződtek, és az iratokat a Szentszéki Szentté avatási Kongregációnak adták át az ügy folytatására.

Minden jóakarató keresztény kérheti közbenjárását bizalommal mindaddig, amíg a Mindenható mennyei Atya megengedi, hogy Isten szolgáját, Veronikát szentként tisztelje az Egyház.

IMA A MINDENHATÓ ISTENHEZ VERONIKA SZENTÉAVATÁSÁÉRT

Mennyei Atyánk, mindenható Istenünk, dicsérünk téged és hálát adunk neked, mert szolgálódnak Antal Veronikának megadtad az Erősség Lelkét, amellyel megőrizte tisztaságát, s azt saját vérével pecsételte meg, és példaadó keresztény életet élt. Nagy örömmel ajánlotta fel életét Isten szolgálatára, a tisztaság és az ima által arra törekedett, hogy ki ne aludjon szívében a tisztaság fénye. Köyörögve kérünk, tedd méltóvá szolgálodat, Veronikát, hogy szentjeid között tisztelhesük, és példaképe legyen ifjainknak a tiszta élet megőrzésében és az igazi öröm megtalálásában. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Miden jog fenntartva

Mons. Petru Gherghel

Iasi-i Püspök

2002. Május. 05.

Mindenki, aki Isten szolgája, Antal Veronika életszentsége felől érdeklődik, vagy imafüteteket igényel, az alábbi címre írjon:

P. DAMIAN PATRASCU
INSTITUTUL TEOLOGIC FRANCISCAN
Str. Ștefan cel Mare, 268/B
Roman – 611040 (NT)
Tel.0233/731002
E-mail:patrascu@libero.it